Rodzicu! Dając szansę swojemu dziecku na realizację ciekawych pomysłów, wspierasz rozwój zainteresowań i mobilizujesz do aktywności!

CZY TWOJE DZIECKO JEST SAMODZIELNE?

Wykształcenie samodzielności wymaga uznania, że na każdym etapie życia dziecko może podejmować pewne zadania i wywiązywać się z ich wykonania. Systematyczne wykonywanie uzgodnionych wcześniej zadań (np. wyniesienie śmieci, kupienie pieczywa, obranie ziemniaków, umycie naczyń) pozwala dziecku uczyć się aktywnego uczestnictwa w życiu rodziny, a także współodpowiedzialności.

Początkowa praca dziecka bywa niedoskonała, ale ważne jest, by zauważyć starania, pochwalić za to, co jest dobrze wykonane, nie koncentrując się zbytnio na niedociągnięciach.

KONTROLOWAĆ I WYRĘCZAĆ?

Nie należy wyręczać dziecka, nie zawsze konieczna jest pomoc! **Zmaganie się z trudnościami hartuje i uczy samodzielności.**

Wraz z wiekiem dziecka zwiększa się obszar jego wyborów i samodzielnych decyzji.
W sprawach ważnych i zasadniczych nie ma mowy o kompromisie (np. w kwestii alkoholu, narkotyków, nowych niebezpiecznych używek, pornografii, przemocy), w innych sytuacjach warto pozostawić dziecku wolną rękę, dyskretnie kontrolując.

,,A NIE MÓWIŁEM?”

Rodzicu, pozwól sobie na chwilę szczerości: jak często rozmawiasz z dzieckiem o jego problemach i marzeniach? Czy przychodzi do Ciebie ze swoimi kłopotami? Jak dużo czasu poświęcasz w ciągu dnia wyłącznie dziecku?

Rodzice mogą i powinni rozmawiać o wyborach, których dokonują dzieci, rezygnując jednak z komentarza ,,A NIE MÓWIŁEM?” w przypadku niepowodzenia.

Gdy szukasz porozumienia z dziećmi, warto współpracować z nauczycielem. Ważna jest także zgoda na szczerą rozmowę o problemach, a nie usprawiedliwianie za wszelką cenę niewłaściwych zachowań dziecka.

UWAGA: Inspirujmy dzieci własnym przykładem, dziecko uczy się postaw i zachowań od rodziców. Poświęcając dziecku czas, dajesz mu poczucie bezpieczeństwa i bezwarunkowej miłości.

opracowanie: psycholog szkolny mgr Hanna Kosińska